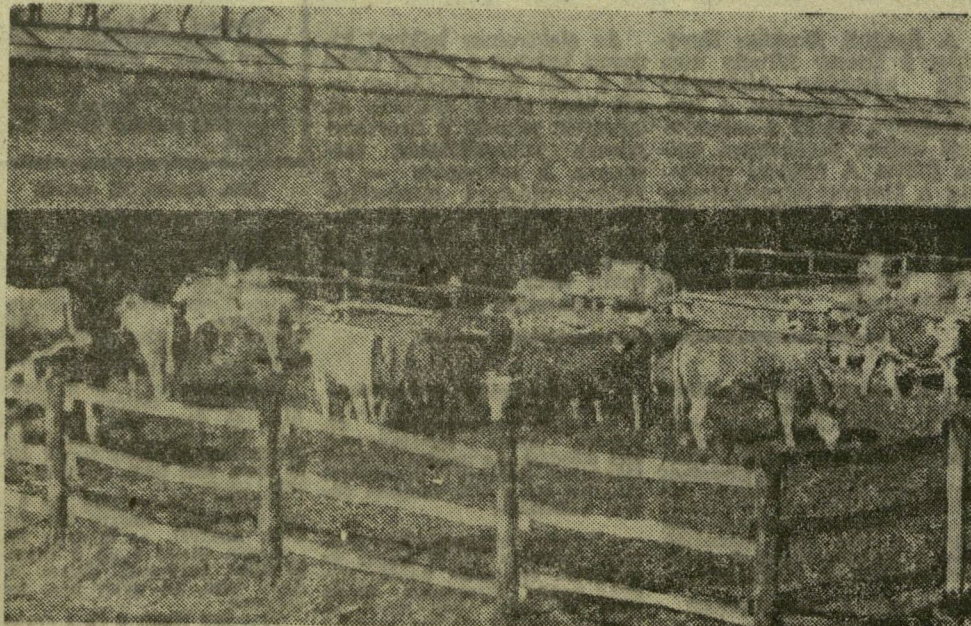

Szabadban telet 113 üsző Ásotthalmon

Már mutatkoznak a ridegmarha-tenyésztés első ígéretes eredményei az Ásotthalmi Állami Gazdaságban

Szabadtartásos istállórészlet a gazdaságból (Berger felv.)

A tej és tejtermékek csakúgy, mint a marhahús, a legfontosabb népelemezési cikkek közé tartozik világszerte. Érthető tehát, ha mindenütt nagy gondot fordítanak most erre a szakemberek.

A hazai és a nemzetközi tapasztalatok többsége eddig azt igazolja, hogy a legnagyobb jövője a szabadtartásos, azaz a ridegmarha-tenyésztésnek van. A szabadtartás viszonyai között sokkal jobban kihasználhatók a gépek, s minimális emberi erő alkalmazására van szükség.

A szegedi járásban a ridegmarha-tenyésztés meghonosítása érdekében az ásotthalmi állami gazdaságban folytatják most a legnagyobb, egyben a legígéretesebb kísérleteket.

A gazdaság mórálalmi üzemeiben tavaly ősszel építették fel a képen látható, nagy szabadtartásos növényekmarha-istállót.

113 magyartarka fajtájú üsző már ebben a déli irányból teljesen nyitott épületben, illetve az előtte lévő karámban töltötte a telet.

Az istálló nagyobb nyílásait a hidegebb téli napok idejére trágyával rakták be.

A magyartarka fajtájú marha közismerten zárt istállóhoz szokott jósága. Az ásotthalmi állami gazdaság üszői azonban jól állták ki a próbát.

A darabonkénti havi súlygyarapodás rendszeresen 17 kilogramm körül mutatkozott.

s ez nem hízó, tenyésztésre előkészítés alatti, már csaknem teljesen kifejlett csontú marhánál jó eredménynek számít. Az üszők súlya most 20–25 hónapos korban átlagosan mázsák között változik.

Az ásotthalmi gazdaságban a régi lekötött zárt istállózási módszerrel tavaly 25 forintba került egy-egy kilogramm hús ráhízalása a növekedésszókra. Ez az önköltség megengedhetetlenül magas volt. Egy kilogrammnyi marhahús még üzletben sem kerül ennyibe. Most várhatóan

az új istállózási módszerrel teljesen megszüntethetik itt a marhanevelésben a ráfizetést.

Erre következtethetünk az alábbi adatokból is.

Tavaly zárt istállóban egy gondozó 25 jóságot ápolt, ezért havonta alapfizetéseként 825 forintot kapott. Most a szabadtartásos istállóban 50 jóság gondozását is könnyűszerrel elvégezheti egy ember, s ezért 600 forint alappért kap. Tehát több mint 50 százalékos megtakarítást mutat a gondozási költségek alakulása, azonban

még számtalan kihasználatlan lehetőség mutatkozik itt az önköltségek további csökkentésére.

S hogy jócskán vannak még lehetőségek kihasználatlanul, ezért elsősorban nem a gazdaság vezetői a hibások. Bosszantó például, hogy ezen a nagy telepen — melyen mintegy 300 szarvasmarhát tartanak — egyetlen olyan kút sincs, amelyikben víz is volna. Ezért nyolc igásokról tartanak éven át a gazdaságban csupán azért, hogy szekereken lajtokban vizet hordjanak a környező udvarokból az istállókba. Az ökrök mellé természetesen hajtók is kellenek, ami újabb költséget jelent.

Az állami gazdaságok megyei igazgatósága azonban hallani sem akar kútfúrásról.

Pedig a kút állategészségügyi szempontból is nélkülözhetetlen itt. A külterületekről behordott vizekkel fertőző betegség is juthat a telepre, sőt mérgezés is előfordulhat. E kútak vizét ugyanis permetezésre is használják.

Ezeket a hibákat leszámítva megállapíthatjuk: az első próba a ridegmarha-tenyésztésben Ásotthalmon is eredményeket hozott. Az itatóvíz biztosításával, a takarmányozás jobb megszervezésével, gépek beállításával a Dél-Alföld egyik legnagyobb, legszebb, magasan jóvelmező homoki szarvasmarhatenyésztését lehet itt kialakítani. Arra van szükség, hogy az állami gazdaságok megyei igazgatóságán és a Földművelésügyi Minisztériumban is jobban szívkön viseljék az ásotthalmi szarvasmarhatenyésztés ügyét.

Csepri József

Ünnepi tudományos ülészek kezdődött a Szegedi Pedagógiai Főiskolán

Ma csehszlovákiai professzor tart előadást

Hétfőn délután a Szegedi Pedagógiai Főiskola dísztermében nyitották meg a felszabadulásunk tiszteletére idén is megrendezett főiskolai ünnepi tudományos ülésszakot. Csukás István igazgató megnyitó szavaiban arról az örömdetes tényről számolt be, hogy

az utóbbi években a szegedi főiskolán is jelentős fellendülés mutatkozik az oktató tanárok tudományos kutatómunkájában.

Mutatják ezt a főiskola évkönyve, szakkönyvek, a főiskola oktatói által írt jegyzetek, 70 önálló tanulmány és rövidebb dolgozat, amelyek egy részét külföldön is kiadták. A főiskola oktatói közül négyen akadémiai doktori disszertáción dolgoznak, s a fiatal oktatók közül tízenhet az egyetemi doktori címet készülnek megszerezni. S hogy a tudományos kutató munka a Szegedi Pedagógiai Főiskola oktatói körében is fellendülően van abban jelentős szerepet játszik az évente megrendezett tudományos ülésszak is, amelyen a főiskola oktatói épp e tudományos munkásságukról adnak számot.

Az ülésszak ünnepélyes megnyitóján hirdették ki a főiskola tudományos bizottsága pályázatának eredményeit.

1500–1500 forinttal jutalmazta a bizottság a két legjobb pályamunka szerzőjét, Nagy Pál és Görög József fiatal oktatókat.

Az ünnepélyes megnyitó után

megkezdődtek az ülésszak előadásai.

Tegnap összesen 8 előadást

tartottak 3 szekcióban. Ma dr. Csanda Sándor kandidátus, a Nyitrai Pedagógiai Főiskola tanára, az ülésszak csehszlovák vendége

a szlovákiai magyar írók munkásságáról és a csehszlovák–magyar kulturális kapcsolatok kisértéséről

tart előadást. Ehhez a témához kapcsolódik Csukás István «Megjegyzések a szlovák József Attila-képhez» című referátuma is. Ezenkívül még 6 előadás hangzik el az ülésszak második napján.

Elkészült Csongrád megye gyümölcstelepítési távlati terve

A tervezet 12 ezer hold új szőlő- és gyümölcstelepítést irányoz elő 1980-ig

A Csongrád megyei tanács mezőgazdasági osztálya és a MEK szakemberei elkészítették a megye gyümölcs- és szőlőtelepítésének távlati tervjavaslatát. A tervezet szerint a meglévő gyümölcs- és szőlőtelepek mellé 1980-ig újabb 12 ezer kataszteri holdat telepítenek. Az ültetéseknél figyelembe veszik a nagyüzemi követelményeket a területi adottságokat és a nemzetközi piacok igényeit is.

A tervezet alapján 1800 holdon ültetnek almaféléket, 200 holdon körte, ezer holdon meggyet. Ugyancsak ezer kataszteri hold lenne a cseresznyés kertek területé is. Szilvaféléket 800 holdon, őszibarackot 2400 holdon terveznek 1980-ig.

Kedvezően módosították a városi tanács 1961. évi költségvetésének néhány tételét

Kiosztották a felszabadulási irodalmi és képzőművészeti pályázat díjait a tegnapi tanácsülésen

A városi tanács tavaly novemberben tartott ülésén tárgyalta Szeged város 1961. évi összesített tanács költségvetését. Mint arról hírt adtunk, ugyanakkor a tanács utasította a végrehajtó bizottságot, járjon el az illetékes minisztériumoknál, hogy az ütfelújítási keretet 1961-re emeljék fel, mert az első ízben megállapított összeg kevés volt a célra. Ugyancsak nem biztosítottak első ízben elég pénzt más felújításra, így például a parkok gondozására sem. Miután az országgyűlés az

1961. évi állami költségvetést elfogadta, a Pénzügyminisztérium jóváhagyta Szeged idei költségvetését is. Teljesítve a végrehajtó bizottság kérését, az ütfelújítási keretet a minisztérium 300 ezer forinttal megemelte. Százezer forinttal növelte a szegedi parkok gondozására szánt összeget, a kórház és rendelőintézet felújítási keretét ugyancsak száz-ezer-száz-ezer forinttal emelte fel, az 1961. évi szabad-téri játékokra felújítás címén pedig 1 millió 300 forintot biztosított.

Az így megváltoztatott 1961. évi összesített költségvetését a városi tanács tegnapi ülésén még egyszer megtárgyalta és elfogadta.

Két hely üresedett meg a közelmúltban a városi tanács végrehajtó bizottságában. Tegnap a tanács a két helyre Pántya József és Jáger László tanácsstagokat választotta meg.

Ezen az ülésen adták át a felszabadulási irodalmi és képzőművészeti pályázat korábban lapunkban közölt nyertesének a városi tanács által adományozott díjakat.

Nemcsak a dolgozóktól — a vezetőktől is jobb munkát követel a normarendezés

Jó tapasztalatok a Szörme- és Bőrruhakészítő Üzeméből

Miről van szó? A normarendezésnek a jobb szervezéssel, a jobb munka feltételeinek biztosításával kell együtt járnia. Vagyis a vállalatok vezetőinek nemcsak az a feladata, hogy rendezzék a normákat, hanem az is, hogy egyidőben jobb feltételeket teremtsenek a dolgozók számára, akikről több és jobb munkát kérnek. Ez azt jelenti, hogy a vállalatvezetés, a műszaki apparátus »normája is rendeződik« és munka közben: tőlük is több és jobb munkát, nagyobb teljesítményt követelünk, nemcsak a fizikai dolgozóktól.

Mit csináltak ebben a tekintetben a Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem vezetői? Hogyan szervezték meg jobban a munkát az egyik üzemrészben, a bőrruha részlegnél, hogyan csökkentették a gépállási időt, hogyan javították az anyagellátást?

A gépállási idő ennél a vállalatnál tavaly a második félévben összesen 200 óra volt. Ez nem sok. De ha figyelembe vesszük, hogy ebben az évben ez a veszteségidő a felére csökkent, megnő az előbbi szám jelentősége. Mi okozta a csökkenést? Régebben az elromlott munkagépeket, ha nagyobb hibáik voltak, Budapestre vitték javításra. Ma minden hibát, akár kicsit, akár nagyobb, jelentősebb, helyben, az üzemben javítanak meg.

Válltómés és termelékenység

A normarendezéssel együtt a szalagok munkáját is jobban megszervezték. Addig például a váltóméket a szalagban készítették. Most változtattak ezen és »központi«

váltómót hoztak létre. Ez az egész vállalatot ellátja ezzel, a szalag pedig felszabadult erejét most már másra fordíthatja. Ennek következtében jelentősen nőtt az üzemrészben a termelékenység.

A termelékenység növelése érdekében tették ezenfelül egyenletesebbé a munkát a szalagokon belül. Eddig ugyanis részfeladatok megoldása között jelentős időbeli eltérés volt: a munkafolyamat egyik részét 10-11 perc alatt, következő szakaszát pedig csak 8 perc alatt kellett elvégezni. Emiatt nem volt egyenletes, zavartalan ütemű a munka, zökkenők jelentkeztek, némelyeknél vártak kellett a munkára. Ha ez egy alkalommal csak néhány percet vett is el a tényleges munkából, hosszabb idő alatt ezek az önmagukban jelentéktelennek látszó percek tetemes veszteséggé nőttek. Eppen ezért az elavult normák kiigazításával, együtt most ezt a hibát is kijavították. Most már minden művelet lényegében azonos idejű, azaz azonos idő alatt azonos mennyiségű munkát kell elvégezni. Ennek bevezetése óta egyenletesebbé, ütemesebbé vált a munka, csökkent a veszteségidő.

Kis Mihályné normái

Kis Mihályné 1959 óta dolgozik a bőrruha részlegnél. A »normarendezésig« nem tudta teljesíteni a normáját. Legtöbbször 89-90 százalékot, néha 97 százalékot ért el, de százat soha. Keresete éppen ezért 1100 forint volt.

A normarendezés óta azonban rendszeresen teljesíti normáját, még 105 százalékra is, és természetesen többet is keres. Legutóbb például 1380 forintot kapott.

Mi ennek a változásnak az oka?

— Most jobban meg van szervezve a munka — mondja Kis Mihályné.

Ez azt jelenti, hogy a dolgozók »leterhelése« egyenletesebbé vált. Ahol kevés volt a munka, oda még tettek, ahol azonban sok volt, onnan elvettek. Vagyis Kis Mihályné a normarendezés előtt rosszabb körülmények között, kevésbé szervezett feltételekkel dolgozott a

mostaninál. Elsősorban emiatt tudja most a normáját teljesíteni, sőt túlteljesíteni, és ezért keres többet. De nemcsak ezért.

— Az anyagot rendszeresen, folyamatosan kapom — mondja. — Anyagihiány miatt nem szoktam állni. Most gördülékenyebb a munka, jobb a gépjavítás is.

Biztosítani kell a jobb munka feltételeit

A normarendezés azonban természetesen nem mindenkire így érint, bár Kis Mihálynén kívül többen vannak ebben az üzembeszben is, akiknek a keresete a normarendezés óta nem csökkent. Nyilvánvaló azonban, hogy akik nem teljesítik az új normákat, azoknak átmenetileg csökken a keresete. De mivel nem az a cél, hogy ez a csökkenés állandósuljon az üzemek, a vállalatok vezetőinek mindent meg kell tenniük a munka jobb megszervezése érdekében. Nekik is segítenők kell abban, hogy ez az átmeneti keresetcsökkenés a lehetőségeikhez képest minél rövidebb ideig tartson. Valahogy úgy, ahogyan ezt az Szörme- és Bőrruhakészítő Üzemben csinálják.

A normarendezésre nyilvánvalóan szükség van. Az elmúlt esztendőben újításokat vezettek be, ésszerűsítéseket alkalmaztak, könnyebbé vált ennek következtében a munka, de a normák mégsem változtak. Teljesen igazságos tehát, ha most a jobb feltételekhez igazítják a követelményeket. A vállalatok vezetőinek azonban mindig tudniuk kell, hogy ennek nem a kereset csökkentése a célja, és ezért a normák kiigazításánál jobb munkafeltételeket kell teremteniük az üzemekben.

Ö. L.

Magyar—német megállapodás

az atomenergia békés alkalmazásának munkatervében

Dr. Bertram Winde, a Német Demokratikus Köztársaság kormánya magkutatói és magtechnikai hivatalának vezetője hattagú küldöttséggel látogatást tett Magyarországon és tárgyalásokat folytatott az Országos Atomenergia Bizottság küldöttségével, amelyet János Lajos professzor, az Országos Atomenergia Bizottság alelnöke vezetett.

A szívélyes légkörben folytatott tárgyalások után megállapodást írtak alá, amely a két ország között — az atomenergia békés alkalmazása terén — az együttműködés 1961–1962-es munkatervét tartalmazza. (MTI)